

много отсѣчены-ты главы, и какъ съ радостны гимны отивали осждени-ти да мрѣть. Както гы изброява той, въ Египетъ само ся набирало до 144 хыляды душъ мѣченици.

Наскоро слѣдъ открываніе-то на гоненіе-то си, Диоклитіанъ ся разболѣлъ много злѣ, та билъ прѣнѣденъ (305 е.) да напустне дѣла-та на Правленіе-то; това за хатѣра му направилъ и Максиміанъ. Намѣсто тѣзи, источенъ императоръ станѣлъ Галерій, а западенъ — Констанцій и Максентій. Въ 311 г. Богъ наказалъ и Галерія, — и той испаднѣлъ въ тяжкѣ болестъ въ кождо понеже съзнавалъ наказателнѣ-тѣ дѣеницѣ на християнскыя Богъ, замѣнилъ, малко прѣди умираніе-то си, сичкы-ты издадены противъ Християны-ты законы съ другы; нѣ съ условіе Християнѣ-ти да ся молятъ своему Богу за императора и държавѣ-тѣ.

Подиръ смѣръ-тѣ на Галерія, источенъ императоръ станѣлъ Максиминъ, а кесарь — Ликиній. Той унищожилъ послѣднія въ ползѣ-тѣ на Християны-ты Галеріевъ указъ, и подновилъ пакъ гоненіе-то върху имъ. Сжще-то направилъ и Максентій въ подвластнѣ-тѣ нему Италиѣ. Нѣ гоненіе-то имъ не было толкози силно и трайно като по първо-то. Сынъ-тѣ на Констанція Хлора, Константинъ, още въ 306 г., кога-то умрѣлъ баща му, ся провъзгласилъ за прѣемникъ на неговѣ-тѣ властъ; послѣ свалилъ и Максентія отъ прѣстола, па станѣлъ самъ императоръ на цѣль Западъ, както направилъ и Ликиній съ Максимиана, та станѣлъ самъ и той императоръ на Истокъ. Въ 312. г., кога-то Константинъ женилъ сестрѣ си за Ликинія, и ѿ правили сватѣ-тѣ въ Миланъ, събрали ся тамъ двѣма-та императори, та ся издало указъ, да сѣ свободны сичкы-ты вѣры въ имперіѣ-тѣ. А на другѣ-тѣ годинѣ, като изясненіе на тоя указъ ся издало и другъ, въ кой-то опрѣдѣлительно было дозволено на сичкы и сякому, кой-то ще, да става свободно Християнинъ.

По забѣлѣжителни отъ мѣченици-ты на това врѣмя сѣ: Св. Великомѣченикъ Меченосецъ Георгій, Теодоръ Тиронъ, Царица Александра, Екатерина и Варвара. Св. Великомѣченикъ Георгій былъ добръ въспитанъ и родомъ Християнинъ отъ Каппадокіѣ. Като постѣпилъ на войнишкѣ службѣ, той привлѣкълъ отгорѣ си вниманіе-то на императора съ своѣ-тѣ мѣжественнѣ красотѣ, и скоро го направили военачалникъ. Като такѣвъ той зѣлъ да има участіе и въ господарственны-ты свѣщанія, дѣто като видѣлъ колко противно ся вършатъ християнскы-ты работы, рѣшилъ ся да гы брани и да си исповѣда вече вѣрѣ-тѣ. По-напрѣдъ той си настѣнилъ имота, па тогава ся прѣдставилъ на императорскыя свѣтъ, дѣто него день трябало да ся рѣши вече сѣдба-та на Християны-ты, и мѣжественно гы бранилъ тамъ. Тогази го ударили на мѣкы, и първѣ го